

De p[er]ta Trinitatis

282

SERMO .LXV

diu[m] q[ue] sp[iritu]s sanctus qui est amor patris ad filiu[m] et filij ad patrem
vni[us] patres cu[m] filio in ead[em] essentia et natura. et est cu[m] eisde[m] i[e] ead[em]
essentia et natura. p[ro]pterea sp[iritu]s sanctus vocat[ur] vinculu[m] amoris. Et q[ui]a
in essentia dei nihil est quod no[n] sit deus. ideo sp[iritu]s sanctus cu[m] sit in ea
dem essentia cu[m] patre et filio est verus de[us] sic pater et filius. Et sic p[er]
q[ui] est vnus de[us] et q[ui] sunt tres p[er]sone. et q[ui] iste p[er]sone sunt pater et
filius et sp[iritu]s sanctus. et q[ui] iste tres p[er]sone sunt vna et ead[em] essentia z
p[er] consequens sunt vni[us] nature et vni[us] essentie et om[n]es tres sunt
vnus de[us] et no[n] tres dii. Bene g[er]o dicit ap[osto]lus q[ui] p[er] ea que facta sunt.
diuitas dei et eius vire[us] cognoscit[ur] q[ui] p[er] r[ati]ones sumptas a creaturis
omnia supra dicta sunt p[ro]bata. Et sic patet tertium.

O De epistola sermo de eadem materia .LXV.

Rat[i]o d[omi]ni nostri iesu ch[risti] et caritas dei et c[om]municat[i]o
sancti sp[iritu]s sit semp[er] cu[m] om[n]ib[us] nobis. **Co[ri]n[thios] .xiiij.** Ta[m]p[er]
in euangelio q[ui] in ep[isto]la exp[re]ssit trinitas diuina[rum] p[er]sonar[um]
cu[m] suis app[ro]priatis et attributis. Nam in euangelio exp[re]s
mitur p[er]sona patris cu[m] suo app[ro]priato sc[ilicet] potentia que patri app[ro]pria
tur ibi nemo pot[est] hec signa facere que tu fa-ci-fu-de-cu[m] eo. **Q[ui]a** mira
bilis facere potentie patris attribuit. Persona vero filij cu[m] suo ap[ro]p
p[ro]priato sc[ilicet] sapientia que filio app[ro]priat[ur] ibi. Scim[us] q[ui]a a deo venisti
magister. Filius em[en] dei ad docendu[m] nos sapiam suam venit in mu[n]dum
ut verus magister. **Iob .xiiij.** Vos vocatis me magister et do
mine et b[ea]ti dicitis sum etem. Persona aut[em] sp[iritu]s sancti cu[m] suo app[ro]p
riato sc[ilicet] bo[n]itate q[ue] sp[iritu]s sancto app[ro]priat[ur] exp[re]ssit ibi. Sp[iritu]s ubi vult spi
rit et vo-let au[tem]. Et magna em[en] sua bonitate sp[iritu]s spirat nob[is] bona
desideria. et facit nos voce[m] sua[m] audire. Similiter in verbis p[ro]positis
de ep[isto]la hodie[re]na sumptis ead[em] tres p[er]sone cu[m] suis attributis exp[re]s
muntur. Na[m] p[ri]mo exp[re]ssit p[er]sona filij cu[m] attributo sc[ilicet] gra[tia] ibi. Gra
tia d[omi]ni nostri iesu ch[risti]. Gratia em[en] ch[risto] attribuit[ur]. **Iob .j.** Gratia
et veritas p[er] iesum ch[ristu]m facta est. Sec[un]do exp[re]ssit p[er]sona patris cu[m]
suo attributo q[ue] est caritas ibi. Caritas dei. Caritas em[en] deo patri
attribuit[ur]. **Iob .iiij.** De[us] ea est. Tercio exp[re]ssit p[er]sona sp[iritu]s sancti cu[m] suo
attributo q[ue] est c[om]municat[i]o sui p[ro]p[ri]us ibi. Et c[om]municat[i]o sc[ilicet] sp[iritu]s.
Attribuit[ur] em[en] c[om]municat[i]o sp[iritu]s q[ui] p[er] sp[iritu]s sanctu[m] om[n]e bonu[m] com
municatur nobis. Vnde ap[osto]lus postq[ui] multa bona enumerauit data
nobis p[er] sp[iritu]m s[an]ctu[m] claudit. Nec al[ia] op[er]a vn[us] at- id- f- di- sin- p[er] vult. **Co
xiiij.** Verum quia trinu[m] personarum est vna essentia. et p[er] consequens
vna virtus et vna operatio ideo omnia supra dicta et omnia alia
quelibet trinu[m] p[er]sonar[um] op[er]at[ur] nihil enim vna op[er]at[ur] q[ue] alia n[on] operetur

De septimo in festo Trinitatis